

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Daňoví specialisté spol. s r.o.**, se sídlem Svobodova 106, Dačice, zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Černého 517/13, Praha 8, proti žalovanému: **Městský úřad Ivančice**, se sídlem Palackého nám. 196/6, Ivančice, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši **2 000 Kč** za podanou žalobu, který bude vrácen z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám zástupce žalobce, Mgr. Václava Voříška, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou, doručenou krajskému soudu dne 7. 7. 2017, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, spočívající v nepokračování v řízení a neakceptování odporu proti příkazu ze dne 30. 5. 2016, sp. zn. S-MI 8184/2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce se proto podanou žalobou domáhá, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat v řízení vedeném u žalovaného pod sp. zn. S-MI 8184/2014 rozhodnutí, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

Podle § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ten, kdo *bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu*, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Z výše citovaného ustanovení soudního řádu správního vyplývá, že mezi základní podmínky přípustnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti patří bezvýsledné vyčerpání

prostředků, které má žalobce k dispozici k ochraně či nápravě v předcházejícím správním řízení. Uvedený požadavek vychází z celkové koncepce správního soudnictví, která je založena na subsidiaritě ochrany veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob ve správním soudnictví oproti ochraně, která je těmto právům poskytována v rámci veřejné správy. Před použitím některé z žalob ve správním soudnictví je tedy nutné vždy vyčerpat řádné opravné prostředky či jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem.

Povinnost tvrdit (tzv. břemeno tvrzení) a povinnost prokázat (tzv. břemeno důkazní), že došlo k naplnění podmínky řízení v podobě marného vyčerpání prostředků nápravy, přitom stíhá účastníka řízení (zde žalobce). Je tudíž na žalobci, aby tvrdil, že se v předcházejícím řízení pokusil o zjednání nápravy tvrzené nečinnosti žalovaného, avšak bezúspěšně; zároveň je žalobce povinen soudu náležitě doložit a prokázat, že před podáním žaloby tyto prostředky obrany bezúspěšně vyčerpal.

V posuzovaném případě bylo v podané žalobě tvrzeno – viz odstavec [4], že žalobce podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), k nadřízenému správnímu orgánu, tj. ke Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, a to dne 26. 5. 2017. Tato žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti je dle žalobce součástí spisu nadřízeného správního orgánu, který žalobce navrhuje provést v řízení jako důkaz. Žalobce dále uvedl, že nadřízený správní orgán na tuto žádost nijak nereagoval.

Z předloženého spisového materiálu a v něm obsažené elektronické komunikace mezi konkrétními pracovníky žalovaného Městského úřadu Ivančice, odboru správních činností, a Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 8. 8. 2017, nicméně krajský soud ověřil, že nadřízený správní orgán žádnou takovou žádost neneviduje a ani po prověření evidence spisů nezjistil, že by mu byla tato žádost doručena. Uvedená žádost o opatření proti nečinnosti (blíže nedatovaná a bez uvedení adresáta), připojená jako příloha k podané žalobě, není ani součástí předloženého spisového materiálu. Taktéž z vyjádření žalovaného k podané žalobě vyplývá, že žalovaný nebyl v souvislosti s podanou žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti kontaktován nadřízeným Krajským úřadem Jihomoravského kraje; a skutečnost, že nadřízený správní orgán žádnou žádost takovou žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti neneviduje, Krajský úřad Jihomoravského kraje potvrdil také ve svém vyjádření ze dne 10. 10. 2017, učiněném k výzvě soudu ze dne 6. 10. 2017, č. j. 30 A 149/2017 - 20.

Krajský soud proto žalobce usnesením ze dne 6. 10. 2017, č. j. 30 A 149/2017 - 19, vyzval, aby soudu sdělil a prokázal naplnění podmínek pro vedení tohoto soudního řízení, tj. zda skutečně bezvýsledně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti a obrátil se před podáním správní žaloby na nadřízený správní orgán - Krajský úřad Jihomoravského kraje - s žádostí o opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu; a kdy (kterého konkrétního dne) tuto žádost nadřízenému správnímu orgánu doručil. Naplnění této podmínky měl žalobce prokázat tím, že soudu ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení předloží vedle samotné žádosti také doručenkou prokazující odeslání a doručení podané žádosti o opatření proti nečinnosti Krajskému úřadu Jihomoravského kraje. Zároveň pro případ, že žalobce

žádost o opatření proti nečinnosti k nadřízenému správnímu orgánu nepodal (nedoručil), byl vyzván, aby tuto skutečnost sdělil soudu v téže stanovené lhůtě.

Žalobce však na výzvu v soudem stanovené lhůtě, ani do dnešního dne nijak nereagoval, přestože byl poučen, že nesplní-li (pokud jde o bezvýsledné vyčerpání prostředků stanovených k ochraně proti nečinnosti) břemeno tvrzení a břemeno důkazní, bude žaloba soudem odmítnuta.

Jak v této souvislosti vyslovil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015 - 59, publikovaném pod č. 3409/2016 Sb., „(...) *podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti v řízení před správním orgánem musí být splněna již v okamžiku podání žaloby. Totéž lze dovozovat ze slova "bezvýsledně": pouze ten, kdo před podáním žaloby (v případě řízení vedeného podle správního řádu) podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti a zároveň jeho žádosti nebylo vyhověno (...), vyčerpal tento prostředek bezvýsledně. Teprve v tomto případě je jeho žaloba přípustná*“. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu tedy dospěl k závěru, vtělenému do následující právní věty: „*Není-li při podání žaloby na ochranu proti nečinnosti orgánu splněna podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.), jedná se o žalobu nepřípustnou, kterou soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. K případnému dodatečnému splnění této podmínky v průběhu řízení před soudem nelze přihlížet.*“

Krajský soud tak v souladu s výše citovanými závěry postupoval podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a žalobu výrokem I. tohoto usnesení odmítl, aniž se zabýval její důvodností.

Soud neprojednával věc samu, a proto mohl rozhodnout bez jednání (§ 49 odst. 1, věta první, s. ř. s. *a contrario*).

Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Ve výroku III. tohoto usnesení krajský soud rozhodl, že se žalobci vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. V daném případě došlo k odmítnutí podaného návrhu na zahájení řízení před prvním jednáním, a tedy podle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek. Žalobce zaplatil za podanou žalobu soudní poplatek ve výši 2 000 Kč podle položky 18, bodu 2. písm. d) Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Vzhledem k tomu, že žaloba byla soudem odmítnuta, rozhodl soud tak, že se žalobci vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, a to k rukám zplnomocněného zástupce, Mgr. Václava Voříška, advokáta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. listopadu 2017

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu